

VRIJEME SAMILOSTI I MILOSRŽA

David Wilkerson February 12, 2016

Je li ostao mali ostatak koji će se boriti da se raspiri plamen Božje pravednosti? Ljudi koji se sjećaju Gospodina i voljni su zauzeti stav za njegovo ime?

Gospodin je rekao: "Ako vidim stijenj koji tinja, neću ga ugaziti. Plamen je možda nestao i ne vidi se vatra, ali ako još uvijek vidim žar kako tinja, neću dopustiti da se ugasi. Dokle god negdje ću jem makar i blijedi vapaj iz vjernih slugu, neću dopustiti da se napuknuta trska slomi" (vidi Iz 42,3).

Bog još nije digao ruke od nas. Ali činjenica je da živimo u "vremenu samilosti i milosrđa". Vidim to gdje god putujem, posebno u Europi. Taj kontinent daleko je sekularniji od Sjedinjenih Država; to je zemlja koja je po svome vlastitom odabiru postala potpuno bezbožna. Dok u nekim zemljama prolazite ulicama, osjećate duh antikrista i drskosti prema Bogu.

Švedska je sad jedna od najutjecajnijih europskih nacija i što bogatija postaje, sve više otpada. U isto vrijeme, evanđeoska crkva je tamo u opasnosti da postane sve ravnodušnija u svom hodu s Kristom. Irska, nacija koja je desetljećima podnosila teško siromaštvo, sad postaje uspješna. Međutim, i tamo je duhovno podneblje podneblje bezvoljnosti, sa sekularizmom koji ulazi.

Kao da je čitav stav u Europi: "Pa što ako dođe sud? Živimo, jedimo, pijmo i veselimo se." Ne postoji osjećaj hitnosti, nema potrebe za Bogom.

Vjerujem da upravo sada Gospodin govori jasnu poruku cijelom svijetu. On ima silu da zaustavi svaki potencijalni teroristički napad u bilo koje vrijeme. On bi mogao reći samo riječi i anđeli bi oborili svaku zlu silu. Ali on je odabrao poslati ili dozvoliti međunarodne katastrofe, a sve one su znak da mi svi zapravo doživljavamo njegovu samilost i milosrđe.

"On ne lomi napuknutu trsku niti gasi stijenj što tinja. Vjerno on donosi pravdu, ne sustaje i ne malakše dok na zemlji ne uspostavi pravo" (Iz 42,3-4).

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <https://worldchallenge.org/printpdf/10423/>